

Gade (SF):

Jeg vil kun sige til udenrigsministeren, at vi jo kan se på referatet af forhandlingerne, når det kommer. Men jeg tog notat, da udenrigsministeren talte før, og skrev, at han betegnede dem som ti tilfældige personer, og det indgår jo i udenrigsministerens taktik at fortælle, at dette er ligeegyldigt, og at vi skal lade være med at ophidse os over det.

Sagen er, at det er vigtigt, og at det opfattes som meget vigtigt i de andre EF-lande. Derfor er det også helt rimeligt, da det er de vigtigste og mest ændrende forslag i forhold til den danske EF-situation siden 1972, at der bliver fuld offentlighed om dem.

Poulsgaard (FP):

Den 20. marts 1980 behandlede vi et tilsvarende forslag. Dengang var hr. Jørgen Junior ordfører for mit parti, og da jeg stort set er enig i det, han sagde, er der ikke grund til at gentage det. Men jeg vil gerne sige til udenrigsministeren, at jeg ikke kan forstå, at man behandler sine venner sådan, som udenrigsministeren behandler sine venner det radikale venstre i øjeblikket, for i anden sammenhæng kan han have hårdt brug for det radikale venstre, men her er en kontant og klar afvisning – nu hører udenrigsministeren ikke efter, men så kan han jo læse det.

Hvad er det, udenrigsministeren og regeringspartierne er så bange for? Er man bange for, at der bliver debat om væsentlige spørgsmål? EF-direktiver er jo forskellige fra alt andet lovgivningsarbejde, for hvis vi først vedtager et sådant EF-direktiv, kan vi ikke ændre det. Hvis vi vedtager en lov her i folketinget og senere bliver ked af den, kan vi til enhver tid ændre den, men det kan vi ikke med et EF-direktiv.

Derfor er det et rigtig godt politisk arbejde, de radikale er kommet med her, og man gavner altså fællesmarkedsmodstanderne ved at være så bastant i sin afvisning af sådan nogle indlysende rigtige forslag. Det kan ikke nytte noget, at det kun er ganske få personer, der har kendskab til sagerne og beslutter dem hen over hovedet på den danske befolkning. Nu stod udenrigsministeren og talte før, og jeg gentager min opfordring til udenrigsministeren om, at han lytter lidt til sine normalt gode venner det radikale venstre, for hvad angår EF-politikken, har de fat på no-

get helt centralt. Vi har ikke råd til at begå så mange fejltagelser med hensyn til EF-politikken.

Vi kan give forslaget vores varmeste anbefaling.

Stinus (RV):

Jeg vil gerne sige tak til alle ordførere i denne interessante debat og naturligvis specielt til de ordførere, som har givet tilslutning til det radikale forslag.

Hr. Gade påpegede den mangel ved forslaget, at det ikke er konkret nok. Det erkender vi, men som hr. Gade udtrykte det: vores formål er nu at få gang i en diskussion om behandlingen af de direktivforslag, som for manges vedkommende har særdeles vidtgående betydning for Danmark og, som flere ordførere har påpeget, i virkeligheden har mere vidtgående betydning for Danmark end adskillige af de lovforslag, vi i øvrigt behandler her i folketinget. Også her er nøgleordene »mere åbenhed«.

Som flere af ordførerne har gjort opmærksom på, og som udenrigsministeren også sagde, er det radikale forslag til folketingsbeslutning en genfremsættelse af et forslag, som var til behandling her i folketinget for 4½ år siden, og som dengang ikke kunne samle flertal.

Når det radikale venstre nu har fremsat forslaget igen, er det, fordi vi gerne vil tilkendegive, at behovet for at få dette forslag gennemført i dag er lige så stort som dengang, og jeg vil gerne tilføje: mindst lige så stort.

Det blev allerede i debatten for 4½ år siden fremført af det radikale venstres daværende ordfører, hr. Ole Vig Jensen, at hovedformålet med forslaget var at skabe mere offentlighed og mere åbenhed omkring beslutningerne i EF. Dette behov er i dag lige så stort og faktisk større, end det var for 4½ år siden, ikke nødvendigvis fordi der bevidst tilstræbes mindre åbenhed og offentlighed omkring EF-samarbejdet – for det gør der forhåbentlig ikke – men fordi EF-samarbejdet er under stadig udvikling og bliver mere og mere omfattende og derfor er mere og mere vanskeligt at overse og følge med i.

Der er blevet sagt en del om markedsudvalget, og eksistensen af markedsudvalget er blevet brugt som en slags skjold mod dette